

leszczyński

ANDRZEJ LESZCZYŃSKI

Andrzej Leszczyński urodził się 17 kwietnia 1939 roku w Warszawie. W Warszawie ukończył szkołę podstawową (1952) i Technikum Łączności (1956). W latach 1956–1962 studiował na Wydziale Łączności (później Elektroniki) Politechniki Warszawskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera elektronika (1962). Pracę zawodową podjął w 1963 roku w Zakładzie Elektroakustyki PW jako asystent stażysta, a następnie w 1964 roku jako asystent. W latach 1961–1964 studiuje jednocześnie na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej.

W 1972 roku uzyskał z wyróżnieniem stopień doktora nauk technicznych na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej za rozprawę *Stałe propagacji magnetostrykcyjnych ferrytów niklowo-cynkowych*, nagrodzoną następnie nagrodą indywidualną Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz nagrodą Polskiego Towarzystwa Akustycznego.

Po utworzeniu Instytutu Radioelektroniki Andrzej Leszczyński organizuje nowe laboratoria z ultradźwięków i akustyki ciała stałego, prowadzi zajęcia z Teorii Pola Elektromagnetycznego i ćwiczenia laboratoryjne w Instytucie Podstaw Elektroniki.

W latach 1975–1978 był kierownikiem Zakładu Elektroakustyki, opracował koncepcję i programy zestawu przedmiotów obieralnych dla Zakładu. W ramach wyjazdów prywatnych odwiedził w 1974 i 1976 roku ośrodki akademickie w Stanach Zjednoczonych (Columbia University, Princeton University, Queens College i City University of New York).

W latach 1976–1980 kierował i wykonał wiele prac naukowo-badawczych z dziedziny zastosowań ultradźwiękowych i fal powierzchniowych do konstrukcji pasywnych elementów układów elektronicznych i akustooptycznych. Do najważniejszych z nich realizowanych w tym czasie w Zakładzie, można zaliczyć: opracowanie i wykonanie pierwszego w Polsce akustycznego deflektora i modulatora światła laserowego (dla Instytutu Maszyn Matematycznych w ramach problemu węzłowego), cyfrowego miernika prędkości fali ultradźwiękowej (dla Instytutu Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego i IPPT PAN), ultradźwiękowego generatora mocy (dla Instytutu Tele- i Radio-technicznego), opracowanie metodyki i aparatury do pomiaru właściwości akustycznych cienkich warstw za pomocą akustycznych fal powierzchniowych oraz unikatowych konstrukcji przetworników krawędziowych (1976). Jako rzeczoznawca Izby Rzeczoznawców Stowarzyszenia Elektryków Polskich wykonał około 30 ekspertyz z dziedziny akustyki, elektroakustyki i ultradźwięków.

W zakresie prac naukowo-usługowych Andrzej Leszczyński zajmował się pomiarami hałasów (rurociąg w Płocku, hałasy kolejowe

Słowa kluczowe

- elektroakustyka
- audiologia
- technika ultradźwiękowa

na zlecenie PKP, opracowanie metodyki pomiarowej hałasów lotniczych na terenie lotniska Okęcie, za którą otrzymał nagrodę Rektora 1967, badanie drgań dla Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz w licznych kopalniach i fabrykach).

W latach 1978–1984 był członkiem Rady Naukowej i Komisji Programowej Instytutu Radioelektroniki, komisji ds. aparatury, komisji Piezoelektroniki Rady Naukowej.

W 1984 roku Andrzej Leszczyński wyjechał na wykłady do École Nationale Polytechnique w Algierze (Algieria), gdzie pracował na Wydziale Sciences Fondamentales do 1989 roku. Po powrocie z Algierii w 1989 roku objął ponownie funkcję kierownika Zespołu Elektroakustyki, którą pełni do 1998 roku.

W 1996 roku Andrzej Leszczyński skierował swoje zainteresowania ku akustyce psychofizjologicznej i organizuje w Instytucie Radioelektroniki Studium Techniki Audiologicznej mające za zadanie kształcenie kadry w dziedzinie protetyki słuchu. Powoduje to jednocześnie wzrost zainteresowania naukowego i dydaktycznego dziedziną psychoakustyki, audiologii i techniki aparatów słuchowych. Studium pod ciągłym kierownictwem Andrzeja Leszczyńskiego działa do chwili obecnej i wykształciło ponad 700 osób. Był kierownikiem zespołu, który opracował dla Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu dwa dokumenty obowiązujące w skali krajowej: „Podstawy programowe kształcenia w zawodzie protetyk słuchu” (322[17]/SP/MENiS/2002) i „Program nauczania protetyk słuchu” (322[17]/SP/MENiS/2003). W 2005 roku opracował w ramach Europejskich Funduszy Strukturalnych „Moduły Program nauczania protetyk słuchu” (322[17]/SP-2/MEN/2006.06.05) oraz materiały do egzaminów w tym zawodzie dla CKE. Jednocześnie w latach 2004–2007 brał udział w pracach komisji przy Ministerstwie Zdrowia nad opracowaniem nowej ustawy *O niektórych zawodach medycznych*.

W ciągu swojej pracy Andrzej Leszczyński opracował i prowadził kilkanaście oryginalnych wykładów, na studiach magisterskich, inżynierskich i podyplomowych na 4 wydziałach Politechniki Warszawskiej, m.in.: „Podstawy akustyki”, „Podstawy elektroakustyki”, „Technika ultradźwięków”, „Urządzenia ultradźwiękowe”, „Akustoelektronika”, „Akustyka ciała stałego”, „Akustyka molekularna”, „Wybrane zagadnienia elektroakustyczne” (dla

ITE), „Podstawy akustyki” (dla Studium Podyplomowego na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej), „Podstawy elektroakustyki” (dla Wydziału Inżynierii Środowiska), „Podstawy akustyki i elektroakustyki” (dla Wydziału Mechatroniki Politechniki Warszawskiej), „Dźwiękowa technika studyjna”, „Techniki dźwiękowe” (dla WSZ), „Dźwięk w architekturze” (dla Wydziału Architektury). Był organizatorem i brał udział w laboratoriach z przedmiotów: „Podstawy akustyki”, „Urządzenia ultradźwiękowe”, „Podstawy elektroakustyki” (studia dzienne i WSZ), „Zapis magnetyczny”, „Akustyka ciała stałego”. Był promotorem około 40 prac dyplomowych. Obecnie prowadzi autorski wykład z „Akustyki i elektroakustyki” dla Wydziału Mechatroniki, wraz z profesorem Zbigniewem Kulką wykład „Cyfrowa technika foniczna” w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania (od 2002 roku) oraz z profesorem Zbigniewem Kulką i Marią Tajchert dwa wykłady („Podstawy techniki dźwiękowej” i „Urządzenia i systemy techniki dźwiękowej”) w ramach kształcenia na odległość „OKNO” (od 2004 roku). Jednocześnie prowadzi zajęcia z akustyki dla protetyków słuchu w policealnym Zespole Medycznych Szkół Zawodowych. Jest współautorem skryptu *Podstawy elektroakustyki. Ćwiczenia laboratoryjne* (Oficyna Wydawnicza PW, 1998, wydanie drugie — 2003).

Jest autorem lub współautorem około 40 publikacji w czasopiśmie naukowych i materiałach konferencyjnych, autorem kilku haseł encyklopedycznych (WEP, Encyklopedia WNT), autorem haseł w słownictwie elektroakustycznym (dla SEP), recenzentem 3 książek z dziedziny piezoelektroniki i ultradźwięków oraz kilku tłumaczeń encyklopedycznych i naukowych (m.in.: Encyklopedia Techniki, Muza, Oxford Encyklopedia szkolna, BGW).

Andrzej Leszczyński otrzymał 10 nagród Rektora Politechniki Warszawskiej oraz indywidualną Nagrodę Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki za szczególne osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych.

Władza czynnie językiem angielskim, rosyjskim i francuskim; biernie — niemieckim. Interesuje się muzyką klasyczną i jazzową (w latach 70. przez półtora roku grał jako muzyk w Teatrze Ateneum w Warszawie). Uprawia czynnie tenis i narciarstwo. Jest instruktorem narciarskim i ratownikiem wodnym.